

IV 61
Gadd
Kapsel
42

Den beständiga Kärleken/

Ursäid

Ufrån den obeständiga;

Da

Härads Bofhållaren i Öfre Satacunda Häraders
Nedre del/

Högachtad och Välbetrodde,

**Herr JOACHIM
DANIEL
BRANDER,**

Samt den

Ädla och Dygderika Jungfrun/

**Junfr. MARIA
CHRISTINA
GADD,**

Med hvarannan ingingo et Christelligit ähta förbund/
och det samna i Hederwårdt solets widwaro / igenom wan-
ligt Rytiones band stadfästes på Carla gård i Bir-
cala Sockn/ den 18. Septembr. 1753.

~~~~~
ABO Tryckt, hos Directeuren och Kongl. Boktr. i Stor-Förstend-
met Finland, JACOB MERCKELL.

Men fast kärlek sådant värde
Har/ så händer dock ibland/
At man många ser bli' snärde
Sig til ofärd i des band.
Hwad som orsak är til detta/
Skal wi rätt nu här få wetta.

Mig helt nyss den lyckan hände/
At fru fröjas minnes bok
Jag ur gömmian fick i händer/
Mer än för jag blef då klok.
Kärlek och om des bedrifter
Här war' skrefna många skrifter.

Stora syner/ stora saker
Må I tro/ Jag warse blef.
Hela natten satt jag waken/
Mig lärdomar deraf skref;
Somt war artigt/ somt war lustigt/
Somt war lapri/ mindre mustigt.

Måst förswartes här den lära;
Nöje kärlek innebär.
Ingen honom må wanära/
Fast han til och ofta plär.
Oförsktigheten hindrar/
At des eld ei ständigt tindrar.

Kunde

Kunde folket rätt urskilla
Hwarje kärleks halt och art/
Skulle de när som de gilla
Se sin lycka mogen snart.
Ynnigt nöje ständig trefnad
Skulle pryda deras lefnad.

Men som få härefter fråga/
Gläckna snart des tända bläs.

Fast des eld som atna låga
Lycks ibland til tidens träs/
Knappt en månad den dock brunnit/
För hwar gnista ren' förswunnit.

Den som derfor ständigt nöje
Hop med kärlek binda wil/
Han bör först ur wägen röja
Hwad det hindra biuder til.
God urskilning/ mogna tankar
Bör då fälla hoppets ankar.

Obetänkt i hast och hra
Gilletwal at ställa an;
At förnust ei ledas, styras/
Ei det någon gaana kan.
Obeständig kärlek blifwer
Framsödd utaf sådan iswer.

Lika

När af tiden snart utfläckes
Er och flyktig kärleks brand.

Dygdig kärlek återväckes;
Ståds fördubblas hennes band.

De som på des grundwal bygga/
Lefwa wäl för ledsnad tryggga.

Dygden när hon wissan böjer
Således i gilletwal/

Kan of endast gie' de nöjen/
Äkta kärlek håller fal.

Uch / at de som henne hysa/
Skulle i des dräckt blott lysa.

Men som uti dygdens sjöer
Ofra fräcka lasten går.

Ei förstålning altid röses/
Mången of i mistag får /

För tilåmnadt äkta nöje/
Det som minsta kan alt löse.

Bort altså från gilletwalet
Swad förstålning nämnas kan.

Här ei anstår smickra talet,
Ei för gylman, ei för man.

Arbarhet och sanning finnas
Bör hos dem/ det må de minnas.

Wärde

Wärde tu som til at öka
Äkta hopen börjen på;
Som nu nöjde sän' försöka
Hwad rätt kärlek wara må/
Hwad tycks Er' om det sag skrifwit/
Nån sag rätt mit ämne delswit?

^{**}Tryggen ^{**}fritt ^{**}Er wid den lära/
Jag Er' här nu gifwit här;
Ut af Dygd Er' kärlek näras
Låten/ Et hon ända tar.
Dch Er' bröst med frögd skal fyllas.
I/ af Himlens nåd stads hollas.

^{**}Dens försyn som Eder parat/
Skal Er' hydda/ skal Er' bo
Sör olyckor stads betwara;
Gle en ständig Äkta ro
Ja/ Er' sdst af ålder mätta
I en ewig frögd försätta.

PEHR ADR. GADD.

